

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Hebreeën 12:2.

Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods.

Een veelzeggend, aanmoedigend en bovenal bemoedigend tekstvers, dat voorafgegaan wordt door een vers dat *elke* gelovige oproept om de wedloop te lopen. Dat spreken in vers één over 'het lopen van de wedloop' laat weten dat het leven van een christen allesbehalve gemakkelijk zal zijn. Niet voor niets koppelt de oproep om 'de wedloop te lopen' terug naar hoofdstuk 11 waarin een herinnerende opsomming is gegeven van een indrukwekkende reeks geloofsgetuigen uit voorbije tijden die 'de wedloop' al hebben gelopen. Wie kennis neemt van deze reeks getuigen zal niet anders dan diepe bewondering kunnen opbrengen voor hun volharding. Sommigen hebben een niet mis te verstaan lijden doorgemaakt dat wat vaak, ja meestentijds, uitliep in de dood. Dat alles wordt vervolgens door het gekozen tekstvers onderstreept met een verwijzen naar Jezus als zijnde de leidsman en voleinder van het geloof. Immers, laat zijn leven - dat door lijden werd gekenmerkt, en wat voor lijden, een lijden dat eveneens uitliep, ja culmineerde in de dood - niet een solidair verklaren zien met al wie leed en lijdt om en voor de zaak van de Vader?

Het meest opmerkelijke in het gekozen tekstvers is, dat de schrijver in relatie tot al het lijden van Jezus, dat uitliep in het kruis, spreekt over 'de vreugde' welke voor Hem lag. Het Griekse woord voor 'vreugde' wordt ook wel vertaald met 'blijdschap'. Het bewust gebruik van het bepaald lidwoord 'de' laat weten, dat het in die voor Jezus liggende vreugde, blijdschap om een te definiëren zaak gaat, terwijl de koppeling naar hoofdstuk 11 tenminste suggereert dat die zaak ook de volharding van de geloofsgetuigen uit het verleden kenmerkte en ons, die worden opgeroepen de wedloop te lopen, mag en zou moeten kenmerken. Het is 'de vreugde', 'de blijdschap' waarover Jezus zo nadrukkelijk sprak in de bovenzaal (Joh. 15:11, 16:20-24) en waarvoor Hij de Vader voor zijn discipelen (en dus ook voor ons) bad in het hogepriesterlijk gebed (Joh. 17:13). Petrus benoemt die 'vreugde, blijdschap' als 'de heerlijkheid' (1 Petr. 1:11) - een omschrijven die we ook direct in relatie tot het lijden van de Christus tegenkomen bij Lucas (Luc. 24:26).

De geloofsgetuigen uit het verre verleden wisten zeker, al hadden zij nog geen notie van de inhoud, dat die vreugde een werkelijkheid was. Weten wij wel waarom het in 'de vreugde, de blijdschap' gaat? Zien wij wat Jezus voor zich zag? Het gaat om wat Paulus noemt 'het geheimenis', 'de verborgen wijsheid van God... van eeuwigheid voorbeschikt tot onze heerlijkheid' (1 Cor. 2:6 e.v.). Gods doel van vóór de grondlegging der wereld. Jezus doelde erop, ja vierde het vooruit, toen Hij het avondmaal instelde (Matt. 26:26-29): de bruiloft van het Lam. Loop ik daarvoor de wedloop? Een loop die zeker een *afzien* kan en zal inhouden, lijden, maar voor wie juist dan *opziet* naar Jezus voorzeker een *uitzien* inhoudt.